

HOLD ØJE MED RÅDEN OVER OFFENTLIGE VEJAREALER

Vejdirektoratet har i januar 2020 underkendt et kommunalt påbud om uretmæssig råden over et offentligt vejareal. Vi ser nærmere på Vejdirektoratets afgørelse og giver råd til den kommunale sagsbehandling på området.

I 1929 var en sti blevet udlagt som privat fællesti i to meters bredde på fem tilstødende matrikler. I 1962 blev stien optaget som offentlig vej.

I 2017 blev kommunen opmærksom på, at ejeren af en tilstødende ejendom til stien rådede over en del af det offentlige areal, der var udlagt som sti, ved at have etableret haveanlæg og hegn. I 2019 påbød kommunen derfor ejeren af haveanlæg og hegn at rømme arealet og reetablere det som sti. Det fremgik af påbuddet, at den udøvede råden over arealet blev betegnet som uretmæssig.

Inden meddelelsen af påbuddet havde vejmyndigheden meddelt ejeren, at arealet havde en acceptabel bredde også uden det offentlige areal, som ejeren rådede over. Vejmyndigheden havde derfor tilbudt ejeren, at denne kunne købe arealet. Ejeren afslog at købe arealet på grund af beløbets størrelse, og kommunen havde herefter anført afslaget som begrundelse for at udstede påbuddet om at rømme og reetablere arealet.

VEJLOVENS § 80 OG § 81

Vejlovens § 80 angår særlig råden over offentlige vejarealer. Efter stk. 1 kan et offentligt vejareal med vejmyndighedens tilladelse bl.a. anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løsøre-genstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn eller lignende.

Vejlovens § 81 angår de tilfælde, hvor der er placeret genstande mv. på et offentligt vejareal uden vejmyndighedens

tilladelse. Hvis vejmyndigheden ikke efterfølgende kan give tilladelse, kan der meddeles påbud om at fjerne de pågældende genstande mv.

VEJDIREKTORATET: UGYLDIGT PÅBUD

Vejdirektoratet fastslog i sagen, at haveanlæg og etablering af hegn inden for en offentlig vejs areal er omfattet af vejlovens § 80, stk. 1.

På baggrund af sagens oplysninger lagde Vejdirektoratet til grund, at der var udøvet en form for råden over dele af det offentlige areal siden 1962.

Blandt andet derfor vurderede Vejdirektoratet, at den udøvede råden ikke kunne betegnes som uretmæssig.

Vejdirektoratet mente ikke, at vejlovens § 81, stk. 1, kunne anvendes som påbudshjemmel, når kommunens formål alene var at forfølge sin ejendomsret til et areal. Samtidig bemærkede Vejdirektoratet, at kommunen ikke krævede arealet rømmet med henblik på at udvide den eksisterende sti eller andre vej-mæssige formål.

Vejdirektoratet ophævede kommunens påbud med henvisning til, at påbuddet ikke var sagligt begrundet, at påbuddet led af en begrundelsesmangel, fordi den udøvede råden ikke var uretmæssig, og at påbuddet var for ubestemt i forhold til kravet om reetablering af stien.

GODE RÅD OM URETMÆSSIG RÅDEN

Som vejmyndighed er det vigtigt at være opmærksom på, hvilke hensyn der kan varetages, når der udstedes et påbud efter vejlovens § 81.

Et påbud skal således først og fremmest være båret af vejtekniske og trafikale hensyn, hvilket kommunen i påbuddet netop havde nævnt ikke gjorde sig gældende. Derimod kan vejmyndigheden ikke i en sag som den pågældende varetage økonomiske hensyn.

Ud over at oplyse sagen med data skal kommunen være opmærksom på, hvornår betegnelsen "uretmæssig råden" kan anvendes. I Vejdirektoratets afgørelse var det afgørende, at der var udøvet råden over arealet i en lang årrække. Dette forhold havde kommunen imidlertid ikke tillagt vægt i sit påbud, men derimod som begrundelse for, at man var indstillet på at sælge arealet ■

Henriette Soja
Partner, advokat
hso@horten.dk

Tue Trier Bing
Advokat
ttb@horten.dk

Andrea Hilt Nissen
Advokatfuldmægtig
ahn@horten.dk